

fraktálokfraktálokfraktálok

(beálló, félig éj)

Hány éjszakát kell még kilőni míg tart a Kunst der Fuge takarónk és ágyunk között a csukásba erőltetett ajtók között? Hány éjszakát kell még végigtompulni a Contrapunctus hangjai között mint rozsdamentes csavar a műben és úgy tapadni szájra mint vörösvértetekre a cianid ébrenlétre az álom nehogy zihálásom a többiekét fölverje kiket gondosan más-más szobákba elhelyeztél de már csend van és ugye tudod ilyenkor én már nem a te mellkasod ütemére a szólamok belépésére lélegzem. Hány virág érintőjeként lehet csak szájszagom szuszogásom folyamatos késlekedésem egy lezárásra mely nem záródik a szomszéd szájra csak szivárog mint lélegzethiba a fúgatesten defektes ostinató hány éjszakát csévélnünk sík fúgatestről nyíló bőrhibádra szádra rácsukjuk eltolt éjszakánkat.

(lenyomat)

Nem iszod, még forró, csuprod szorítod, nem rándul kezed, nem remeg. A másodpercek rajta múlnak és az abroszon, mely talán betúrva áll, helyenként beleégve az asztalba (textil, csészék lenyomata). Tenyeredbe ütközik a gőz, kigyöngyözik, ujjaid közé eső lefolyása fordul redőkbe, repedő tenyérvonalakba, ahol te vagy, ahol van most az ott neked, míg bögrédet fogod, és benne megköt a csokoládé.

Ruhafelszint nyelnek zsebek, behajtva comb és comb között. Előbb fényesek, majd rojtosak a másodpercek. Végül a tárgyak körvonalait se látom. De én szeretem a megkötés előtti csoki sűrűségét folyamatos megállásokban, kifújásokban és begyűrésekben, míg ezekben összegyűl a kosz. Kezed helye a csupron marad, gőzből, kifele várok szorításából.

fraktálokfraktálokfraktálok

